

NEK' TI JE SRETAN CASNI BAJRAM, BOSNO!

by [Radmila Solesa-Cetic](#) on Saturday, November 5, 2011 at 10:26pm

Budis se, Bosno, jutros, u svome najljepšem ruhu. Okupana, svjeza, ponesena zeljom da nahranis siromasne, podaris komsiluk, proslavis familiju i prijatelje. Ja te cekam, na drugom kontinentu, da mi se rasanis, sve sto je od mene prece da podmiris, pa da sjednemo, uz kahvu i rahat lokum, onaj malo skuplji, s orasima, pa da se prisjetimo nas, Bosno.

Sjecas li se kad smo trckarale uzbudjeno po komsiluku i ljubile ruke iI' samije majkama. Sjecas li se kad smo cekale komsijski tanjur kurvana i u mojoj kuci da zamirise. Sjecas li se moga djetinjstva, Bosno.

A znas, mila moja, kad je sejtan dosao, pa rekao da ti djeca nisu ista, kad se nisi kamenom na njega okomila, no ucutala se, sta smo docekale, mila. Ne daj, draga, da se opet ufulja. Nemoj ni kamenom, ignorisi ga, samo...Okreni se nama, djeci svojoj, voli nas jednako, ljubi nas jednako. Zastiti nas od sejтана, jednako.

Oprusti sto ti danas, na ovaj sveti dan, uz prvi ibrik jos, kao predbacujem nesto, al' iz ljubavi je, znas.

Osjetis valjda, nakon svih ovih godina. Posjedni svu svoju djecu, Bosno, uz skute svoje, ispricaj joj nase price, djeca su ti. I ona koja su zastranila, djeca su ti. Polako i strpljivo, opet, i ponovo. Ako treba.

Reci im da smo svi braca. Reci im da je bog jedan. Reci im, ako nisu ranije culi, zvali ga mi Nebo, Allah ili Bog, da je on Ljubav. Svako svoje cinicno dijete pomiluj blago, daruj mu vise paznje, vise ljubavi, vidjeces.Osmijehnuce ti se.

Ne zamjeri mi sto baklavu ne spremih. Sandro alergican na orahe, Senad kaze da mu je uvijek prejaka, i kad smanjim kasike secera, a i Tinu nije isla. Zbog oraha. A meni, i ovaj nas rahat lokum, uz kahvu, dosta.

Znas mene, ne mogu a da ga ne pomenem. Moj mali Ismail. Kako drugacije da objasnim. Pa mi na um padne moj ujak Milan, mladji brat moje majke. Zvao me uvijek "curo Hajro". Ja mislila da je to po nekoj ljepotici. Sad mi doslo da je to po Ibrahimovoj zeni. Ismailovoj majci. Njima Allah dao vremena, okusao ih, moj sin nije mogao docekati. Otisao za tu Ljubav, za tog naseg Boga, za taj nas Univerzum. Valjda preko mene da ti maksuz selame salje.

I, nemoj mi zamjeriti, Bosno moja, nadjelja je, svijecu cu zapaliti. Koliko god ja ljepote u bajramskim danima vidjela, isto toliko u bozicnim ih bilo.

Slavices ti i do mog rođjendana, ove godine. Do dana kad sam glas svoga oca zadnji put cula. Kad mi je obecao da ce doci, pa otisao. Gore negdje. Navrati mi do majke, Bosno. Eno je, izmedju dijagnoza i usamljenosti skucena. Za moj rođjendan navikla tortu, i kad mene nema, spremi. Ove godine, tesko da ce. Od kompjutera mi zazire, ne mogu joj ovako pismo, k'o tebi, poslati. Ja jos uvijek od telefona.

Pa eto, ti vidi.

Volim te, mila moja. Ceznem za tobom. I to znas. Pa, ustani sad, zadji po mahalama svojim. Ja cu ovaj ibrik proprati, jos jednu zakuhati, pa cu sama, na tenane, svojim prijateljima i svojoj familiji, bajramske cestitke pisati.

